

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการลงทุน โรงงานเครื่องประดับเงินในจังหวัดเชียงราย

ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านเทคนิค ด้านการจัดการ และด้านการเงิน โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์โรงงานเครื่องประดับเงินในจังหวัดเชียงรายและบริษัทจำหน่ายเครื่องประดับเงินในชมรมผู้ส่งออกเครื่องประดับเงินในประเทศไทย ส่วนเครื่องประดับและอัญมณี และมีการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือ และวารสาร บทความ และรายงานการวิจัย ตลอดจนสถิติต่างๆที่เกี่ยวข้องภายใต้ข้อสมมติฐานการยอมรับโครงการที่อัตราผลตอบแทนมากกว่า ร้อยละ 14 โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่าจากวิกฤตการเงินที่เกิดขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมต่างๆต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว รวมถึงอุตสาหกรรมเครื่องประดับและอัญมณี แต่เมื่อพิจารณาถึงปริมาณการส่งออกและนำเข้าเครื่องประดับเงินทั่วโลก พบว่าเครื่องประดับเงินได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้เครื่องประดับเงินมีความน่าสนใจในการลงทุน สำหรับในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนโรงงานผลิตเครื่องประดับเงินในครั้งนี้คาดว่าจะมียอดขายรวม 5 ปีเท่ากับ 72,720,000 บาท ถึง 113,120,000 บาทต่อปี โดยผู้บริโภครวมเป้าหมายของโครงการแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือผู้บริโภคกลุ่มประเทศยุโรป ผู้บริโภคประเทศญี่ปุ่น และผู้บริโภคประเทศอื่นๆและผู้บริโภคภายในประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ร้อยละ 20 และร้อยละ 30 ของยอดขายทั้งหมดตามลำดับ ผลผลิตขั้นต้นของโครงการมี 4 ชนิดคือ แหวน ต่างหู สร้อยข้อมือ และสร้อยคอ ซึ่งการ

กำหนดราคาตามราคาวัตถุดิบ ค่าแรง และชนิดอณูมณีที่ระดับอยู่บนตัวเรือนเงิน ในช่องทางการจัดจำหน่ายเพื่อการส่งออกมุ่งขายให้กับพ่อค้าคนกลางในประเทศและต่างประเทศ

ผลการศึกษาด้านเทคนิคพบว่า โรงงานตั้งอยู่ในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พื้นที่ 2 ไร่ ซึ่งมีสาธารณูปโภคที่พร้อมและสะดวกในการเดินทาง และใกล้แหล่งวัตถุดิบ ราคาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างอยู่ที่ 8 ล้านบาท มีพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร 350 ตารางเมตร เครื่องจักรและอุปกรณ์การผลิตจำนวน 5 ล้านบาท ส่วนกระบวนการผลิต ใช้วัตถุดิบหลักในการผลิตคือ เงินทองคำขาว และอณูมณี ซึ่งสามารถจัดซื้อได้จากผู้จำหน่ายในประเทศ โดยโครงการมีศักยภาพการผลิตสูงสุดเท่ากับ 80,000 ชิ้นต่อปี แต่มีการประมาณการผลิตในปีแรกเท่ากับร้อยละ 50 ของกำลังการผลิต ในปี 2 ปีที่ 3 ปีที่ 4 และ 5 จะมีประมาณการผลิต ร้อยละ 55 ร้อยละ 65 ร้อยละ 70 และร้อยละ 70 ของกำลังการผลิตตามลำดับ

ผลการศึกษาด้านการจัดการพบว่า โครงการมีการดำเนินงานในรูปแบบบริษัท จำกัด โดยโครงสร้างองค์กรเป็นแบบตามหน้าที่ แบ่งเป็น 5 ฝ่าย คือฝ่ายการผลิต ฝ่ายการตลาด ฝ่ายบัญชีและการเงิน ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และฝ่ายจัดซื้อ โดยฝ่ายการผลิตมีบุคลากรจำนวน 61 คน ฝ่ายอื่นๆมีจำนวน 14 คน บุคลากรทั้งหมดสามารถหาได้ในจังหวัดเชียงราย

ผลการศึกษาด้านการเงินพบว่าการลงทุนโรงงานผลิตเครื่องประดับเงินในเชียงราย ต้องใช้เงินทุน 20,000,000 ล้านบาท มาจากส่วนของทุน 65% และการกู้ยืม 35% บริษัทมีระยะเวลากินทุน 2 ปี 5 เดือน 8 วัน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ ณ วันสิ้นสุดโครงการ 5 ปี เท่ากับ 81,437,444 บาทที่อัตราคิดลดร้อยละ 14 มีอัตราผลตอบแทนการลงทุนเท่ากับร้อยละ 45.82 และมีการยอมรับสมมุติฐานที่ว่ามีความเป็นไปได้ในการลงทุนโรงงานเครื่องประดับเงินในจังหวัดเชียงราย

The objective of this independent study was to study the feasibility on the investment on Sterling Silver Jewelry Factory in Chiang Rai Province.

The feasibility covers 4 aspects: marketing, production, management, and finance. Primary data were collected from interviewing entrepreneur of sterling silver factory and sterling silver exporter in Thailand. Documentary research into books, journals, articles, and research reports were also studied to acquire secondary data. The collected data were analyzed based on the assumption that the hurdle rate of this investment was 14 percent. The findings are as follows:

The results of the study showed that the recent financial crisis has cause a slow down in every industry, including the jewelry sector. However the sterling silver jewelry industry is continuously increasing and has higher export capability. Therefore the revenue trend of sterling silver jewelry in both export market and local market were expected to expand dramatically. The projections of revenues for 5 years of this project were expected to be 72,720,000 to 113,120,000 baht per year. Target consumers of this product could be classified in to 3 group; European consumers, Japanese consumers and consumers in other markets. Proportions of total sales of those 3 groups of consumers are 50% 20% and 30% respectively. In this project, there are 4 types of products which are ring, earring, bracelet and necklace.

Regarding the price mark up, all trade partners calculated the price of silver, the gems and labor put into the production. The distribution channels of silver Jewelry were focused on middle man.

According to the production analysis, the factory was situated in Chiang Rai Province, in 2 rai area. The site was a convenient location with good transportation, full of public utilities, and the price of construction cost was about 8 million baht. The factory had about 360 squares meters for utility area. For the production process, the main raw material was silver white gold and gems which was provided by domestic supplies. The maximum manufacturing capacity was 80,000 pieces per years with the expected manufacturing capacity of 50% in first year, 55% and 65% of manufacturing capacity are expected for the second year, third year respectively. In the forth and fifth year, the manufacturing capacity is expected to be the same rate of 70%.

According to the management analysis, the project was operated in company limited which the structure of organization could be divided into 5 functional departments such as production, marketing, accounting and financing, Human resources, and purchasing. There were 61 production staffs and 14 other departments. All staffs could be recruited within the region.

The results of the financial analysis showed that the Sterling Silver Jewelry Factory requires 20,000,000 baht investment cost with composed of equity 65% and debt 35%. The payback period was 2 years 5 month 8 days. The net present value at discount rate 14% was 81,437,444 baht while the internal rate of return were 45.82% Therefore, the hypothesis of the study was accepted the Sterling Silver Jewelry Factory in Chiang Rai Province.